

Където бляне през нощта, когато
погледна цар Иван.
Василий се почеса.

Клешишки

Те подкопават Тодуновите
от двесте страни. Там в Углов Головини,
привържениците твоя, се обмисля
съ Калиевци, а тук развират царя
съ царската. Ще стане там, ако
не стане тук — все ще стане нбицо!

Пуреник — из Тодунов.

Болярин, кой ми позволява.
съ молба при цар да отидат! — Кого
поповест веднага ще склонят,
нали то знаехте?

Клешишки

Пий! — Не пореки ни
да се навъваме на пера. Царят
покойникът му казваме Килисарь —
и не напразно. — Ехъ, бачице наши,
Иванъ Василий! ти да бѣше живъ,
ти би устоювалъ каде, Шуйски!
за Шуйски!

Тодунов

Вестъ нѣма ли отъ Тодуновъ? —